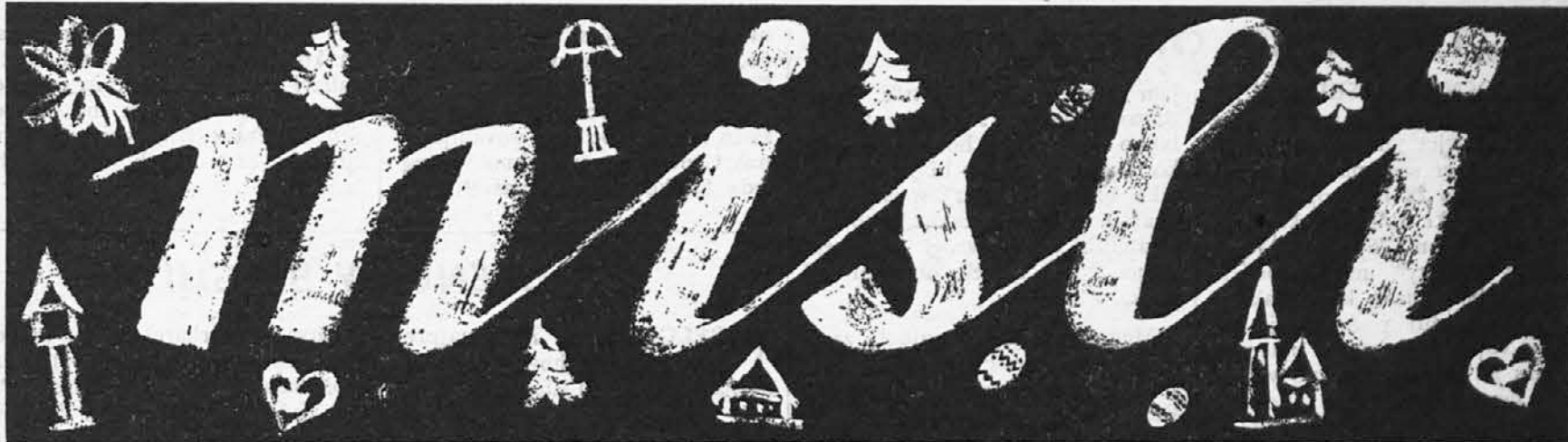

SLOVENSKI INFORMATIVNI LIST V AVSTRALIJI. SYDNEY, MELBOURNE, ADELAIDE, PERTH, BRISBANE, H OBART. ★ Registered at the G.P.O. Sydney, for transmission by post as a periodical.

ROCK' N' ROLL

MODERNO ŽIVLJENJE POSTAJA bolj in bolj podobno znanemu neokusnemu plesu: Rock' n' Roll. Verjetno je že vsakdo slišal o njem, če ga ni tudi videl. Improvizacija! Trenutki brez smisla!

Premnogim poteka dandanes vse življenje kot nekaj nesmiselnega Rock' n' Roll. Ali se ne bi hoteli nekoliko zamisliti?

Znanstveniki se še vedno ukvarjajo z vprašanjem, zakaj so v preteklosti propadle visoke kulture, o katerih nam pričajo izkopanine v starem Rimu, Grčiji, Egiptu, Mehiki, Peruju. Znano je tudi, da so visoke kulture obstajale pred tisočletji na Kitajskem in v Indiji. Zaman se sprašujemo, zakaj človeštvu ni bilo dano, da bi trajno uživalo sadove svojega napredka. Vemo le to: ko je došel do vrha, je moral spet pasti, propasti. Tudi sveto pismo stare zaveze nam govori o takih propadih, na primer v Babiloniji.

Neštete so teorije o vzrokih propada pri raznih narodih, vendar se mi zdi, da je bil pravi vzrok povsod eden in isti.

Po vsakem propadu visoke kulture in njenih nosilcev so se na odru zgodovine pojavili novi narodi, ki so prevzeli za prejšnjimi vlogo, dvigati se po lestvi napredka in znanosti. Njihovo dviganje je bilo v začetku vedno počasno in oprežno, toda čim više so dospeli po lestvi, čim dalje je segal njihov pogled v tajne sveta, tem drznejši in toliko manj opreznosti so postajali njihovi nadaljnji dvigi.

Menda ne pretiravam, če trdim, da se človeštvo še nikoli v svoji zgodovini ni dvignilo tako visoko na lestvi znanosti in tehničnega napredka kot baš v dobi, kateri pripadamo mi. Zdi se, da stojimo danes na zadnjem klinu lestve in gledamo v doslej nepojasnjene skrivnosti vesoljstva, ki nas obdaja. Prav letošnje leto je proglašeno za mednarodno geofizično leto, ko bo preko 50 tisoč znanstvenikov iz 60 raznih narodov sodelovalo pri poizkusu, da prodremo v poslednje tajne zemlje in vesolja. Preko 3 tisoč vremenskih in astronomskih postaj bo noč in dan zasledovalo vse pojave sonca, o katerem je znano, da je prav to leto v posebnem stanju, ki bo vplivalo na vsa živa bitja. Ekspedicije so odšle v najbolj oddaljene in zapuščene predele sveta. Nahajamo jih v tropičnih pokrajinah, pa

tudi v Antarktiki, ki je dvakrat večja od Avstralije in njeno površino pokrivajo ledne plasti, debele do 3 tisoč metrov. Na tem kontinentu se bistveno odločajo vremenske razmere na zemlji. Dognano je že, da se ti ledeniki počasi tajejo in zemlja postaja vedno toplejša. In če bi se vsi raztopili? Gladina morja preko vse zemeljske oble bi se dvignila za 60 metrov! Koliko sedaj suhe zemlje bi izginilo pod vodo!

Pripravljajo tudi rakete in umetne satelite, ki jih bodo vrgli v doslej nedosežene zračne in nadzračne višine. Opreмили jih bodo z najrazličnejšimi aparati in radijskimi oddajniki, ki bodo sporočali na zemljo vse svoje ugotovitve. V zračnih višinah se od časa do časa pojavijo nekake zračne reke ali tokovi z brzino 350 km. na uro. Natančnejše poznanje teh pojavov bo važno za nadaljnji razvoj letalstva. Za vse poizkuse geofizičnega leta imajo v načrtu izdatkov preko 100 milijonov angleških funtov.

Ko sklanjamo glave v spoštovanju do človeškega genija, se pa upravičeno sprašujemo, če bo dano človeštvu tudi res uživati sadove tega napredka in znanosti...

Bojim se, da pri vsem stremljenju po tehničnem napredku človeštvo bolj in bolj pozablja na tisto, kar je na tem svetu glavno in bistveno — na človeka! Mislim na človeka, nosilca duše, ki mu je vdihnjena v trenutku, ko je ustvarjen. Na človeka, krono vesoljstva, ki naj bi mu služile vse stvari na zemlji. Na človeka, ki ima nad seboj moralne zakone, nespremenljive, od Stvarnika samega v dušo zapisane. Kdor krši te zakone, ne uničuje zakonov, uničuje samega sebe. Hočes imeti vrelo vodo? Razgrej jo do 100 stopinj C. Znižaj toploto in voda bo nehala vreči. Hočes imeti led? Drži toploto pod ničlo. Zanimari ta naravni zakon, ledu ne boš imel. Enako trdni kot fizični so moralni zakoni.

Kadarkoli sem se spraševal o vzrokih propada davnih kultur, se mi je misel vedno vračala k isti razlagi: Takratno ljudstvo je v svojem stremljenju po tehničnem in drugačnem materialnem napredku pozabilo in zanemarilo moralne zakone, po katerih bi moralo živeti. In ko v duhu primerjam današnjo dobo s takratno, imam

občutek, da se tudi danes iz dneva v dan večja število tistih, ki se ne menijo za moralne zakone, po katerih bi morali živeti. Ti zakoni v mnogih že medlijo kot nekaj odmev preteklosti. Pravim: medlijo, kajti v vsakdanjem življenju nam niso več sila, niso več vodilo za pot skozi življenje. Smatramo jih za nemoderne, nepotrebne. In to zlasti, če so v nasprotju z naši-

mi željami po materialnem ugodju. Naše vsakodnevne odločitve niso več sadovi resnega razmišljanja, niso več ravnanje pod vidikom moralnih zakonov, temveč plod improvizacije. Rock' n' Roll.

Kadar začne človek improvizirati moralne zakone, začne istočasno tudi propadati glede na stopnjo kulture, ki jo je dosegel. —Zvonimir Hribar.

ISKRENE ČESTITKE ZA SREBRNO MAŠO

Č. g. dr. Ivan Mikula, slovenski duhovnik v Perthu, je na praznik sv. slovanskih apostolov Cirila in Metoda na tistem praznoval srebrni jubilej mašništva. Naj mu Bog da dočakati tudi zlati jubilej in tega ne tako — na tistem! Na sliki vidimo g. jubilanta v družbi opernega pevca g. Antona Dermote in gospe.

Repentabor

*Vijolični mrak trepeta preko starih klopi.
Rdeča večna luč
pozlati
Mariji prečudni sijaj.
Jezušček spet se smeji —
use kot je bilo nekaj.*

*Nežno zaigraj v ta čudežni mrak
melodije oddaljenih dni,
da sklonim oči pred Gospo,
skrijem obraz si v dlani
in molim
v ta zlati sijaj.*

*Nežno, tiho igray.
Vero in up in ljubezen —
jih molim? Jih ti zdaj igraš?
Marija, od daleč te kličem
in mrak mi je:
nas res use poznaš?*

*Vse motne sence ob meni
klečijo molče...
Iz teme se iskrica kreše,
klopi se izgubljajo v njo.
Na koru koščene se tipke ustavljajo,
orgle ugašajo
v sinjasti mrak...*

*Modri obronki kraških so gričev,
srebrn njih soj.
Tu, domovina, si, narod moj, zemlja
in brin.*

*Sanje pozabljena so melodija,
sanje igraš v ta mrak.*

Marija! O Marija! — Neva Rudolf

„THE KING OF HOBBIES“

V LETOŠNJI MAJSKI ŠTEVILKI MISLI sem z zanimanjem čital Hribarjev članek: HOBBY ZA NAS. Ker sem naseljen v tej deželi več ko 22 let, poprej pa v Južni Ameriki 8 let, in ker sem ustanovni član "Sydney Model Railway Society", mi je beseda „hobby“ bolj znana kot rojakom, ki so se vselili v Avstralijo po zadnji vojni. Naj kar tu omenim, da nas je bilo pred vojno v Sydneyu samo 5 Slovencev. Eden od njih je bil pokojni J. Jaklič od sv. Petra v Ljubljani. Njegovo ime je vklesano na War Memorial v Canberri. Med vojno je bil radiotelegrafist. Njegovo ladjo so Japonci torpedirali blizu otoka Papua. Jaklič je ostal na poziciji v radio kabini do pasu v vodi in neprestano oddajal S.O.S. klice, dokler ga z ladjo vred ni zagnilo morje. Tako je naš rojak rešil življenje mnogim avstralskem vojakom. Slava mu!

Vrnimo se k zadevi „hobbyjev.“ Filatelisti zbirajo znamke, numizmatiki star denar in medalje zopet drugi razne starine, nekateri tudi samo škatlice od vžigalic, napisne listke na steklenicah od piva in drugih pijač. In tako dalje. Največje zanimanje v Avstraliji, Severni Ameriki in po angleškem svetu je pa za modeliranje letal, železniških voz, ladij in najrazličnejših stavb. Vse to spada pod naslov "creative hobbies." Pri njih gre za to, da se nekaj izdeluje, ustvarja. Plavanje, smučanje, soccer, rugby itd. pa ne spada pod „hobbies," kot Hribar trdi, ampak vse to in tako je — šport. Strin-

jam se pa z njim, ko trdi, da se zbiranje biserov slovenske besede lahko označi kot hobby. Še bolj koristno bi bilo, če bi kdo zbiral take bisere pri Shakespeareju, B. Shaw-u in drugih takih svetovnih pisateljih ter prevedel v slovenščino. S tem bi zelo obogatil naš jezik.

Mene osebno pa najbolj zanima izdelovanje majhnih lokomotiv in vse, kar spada pod "Model Railways." S temi reči sem se bavil 15 let kot „hobbyist", zadnjih 10 let pa kot profesionalca za Hobby Trade. Tisti, ki se za te reči zanimamo, imamo svoje društvo in smo v njem vsi bratje: zdravniki, juristi, pridigarji, inženirji, mlekararji. Vsak med nami je samo Frank, Jack ali Jim.

V "Model Railway Hobby Centru" izdelujemo lokomotive in vozove, nekateri, ki so manj spretni, jih pa kupijo, da morejo z nami drugimi sodelovati. Na širokih mizah in po tleh polagamo tračnice — prav kakor otroci! — in jih speljemo po pokrajini, ki si jo seveda tudi sami naredimo. Ob tračnicah zgradimo vasi in cela mesta, farme, tovarne, in gozdiče, poedina kmečka naselja in cerkvice — vse to mora biti, da ima železnica kam voziti. Vlaki vozijo lepo po voznem redu in se ustavijo, kjer treba. Gonilna sila je električni hišni tok.

Pri tem hobbyju ne gre samo za igranje. Ob njem človek postane električar, inženir, arhitekt, kipar, slikar — skratka: stvaritelj vseh mogočih panog izdelovanja in ustvarjanja. Ob njem človeku

ni nikdar dolgčas, zato ni pretirano, če imenujemo svoje zanimanje "The King of All Hobbies."

Kdor bi se podrobneje zanimal za to reč, naj bo lepo povabljen v naš Centre, da si osebno vse ogleda. Lahko dobi tudi nasvet, kako

naj sam začne nekaj podobnega. In končno si pri nas tudi lahko nabavi vlake za otroke in odrasle. Imamo odprto sedem dni na teden. — Franc J. Slovnik, 6 Burringbar St., North Balgowlah, N.S.W.

SLOVENC V BELGIJI

V BELGIJI SEM ŠEL najprej obiskat slov. duhovnika g. Vinka Žaklja v mestu Liege. V skupni hiši stanujejo misijonski duhovniki za razne narodnosti: Ukrajinci, Nemci, Poljaki in še več drugih. V mestu, še več pa v okolici, so slovenski in hrvaški naseljenci. G. Žakelj opravlja dušno pastirstvo za oboje. Urejuje in izdaja poseben „župnijski list" za oboje.

Trdo je bilo, ko je začel. Povojni čas. Pred njim naši ljudje niso imeli duhovnika. Pri prireditvi društva sv. Barbare v Eisdenu sem pa mogel pozdraviti še celo vrsto prijateljev. Bil je tam č.g. Reven, ki misijonari v okolici Charleroi med rudarji iz Slovenije in Beneške Slovenije. Za beneške Slovence izdaja poseben listič v njihovem narečju. Prišel je tudi g. Vinko Flek iz Limburga v Holandiji in mnogi drugi zastopniki iz Belgije, severne Francije in Holandije. Slovenska pesem, nastopi mladine in otrok, igra in prijateljska zabava — vse to se je zloilo v izredno prijeten slovenski popoldan in večer.

Človek ob takih prilikah vidi reči, ki misli, da jih ni. Recimo: Kako naj pride kdaj iz spomina podoba slovenskega pevovodje

društva sv. Barbare? Rudar je. Sedaj že v pokoju, torej prileten mož. Samouk v petju in glasbi. Pa vse življenje, odkar je v Belgiji, poleg vsega svojega dela, težav in skrbi, uči in vodi slovensko petje. Pri tej priložnosti je nastopil njegov novi mladinski zbor v Belgiji rojenih Slovencev, ki jih je samo slovenska pesem privabila v društvo in s pesmijo ostajajo ti fantje in dekleta še Slovenci. Ti mladi ljudje vedo, da jih njihov pevovodja uči samo iz neizrečeno velike ljubezni. Vsa pljuča ima okamenela od jamskega prahu, pa poje in poje.

Rudarske slovenske naselbine v zapadni in severni Franciji, Belgiji, Nizozemski in zapadni Nemčiji so skupina slovenskih naseljencev zase. To so naši rudarji v zahodni Evropi. Vsi žive v približno enakih razmerah, se bore z istimi težavami in imajo zelo podobne potrebe. Ta skupina slovenskega izseljenstva zelo čuti, da je odrezana od domovine in vsakega središča. Gospodarsko ni toliko močna, da bi sama zase mogla oskrbeti, kar bi bilo za narodno kulturo teh ljudi potrebno. Razumljivo je, da je odtod prišla pobuda, naj bi se osnovala Izseljenška Zveza. Dr. Miha Krek.

IZ TRSTA V TRIESTE

Ludvik Klakočar

(Konec.)

TA PREDLOG pa je na mah razgrel vse duhove. Jugoslovanski in ne kateri tržaški listi so se mu z vso ihto postavili po robu. V svojih ugovorih so poudarjali, da je bil Trst po prvi svetovni vojni zmotno in krivično odtrgan od slovenskega zaledja, da je bila med drugo svetovno vojno obljubljena popolna revizija spornega ozemlja v prid Sloveniji, da je za osvoboditev svoje zemlje dalo življenje okrog 50.000 primorskih in istrskih Slovencev. Posebej so še poudarjali, da bi s tem predlogom prišla močna slovenska manjšina spet pod Italijo ter bi bila prej ko slej znova izročena zatiranju, ki je dalo tako strahoten pečat Mussolinijevemu nasilstvu po vsej Primorski. Zaradi tega predloga so se za hip združile vse slovenske stranke na Tržaškem ter dale duška svojemu ogorčenju na velikem shodu na Bazovici pri Trstu. Italijanski krogi pa so zmagoslavno razglašali, da je zdaj po tem predlogu vsaj delno zadoščeno pravični in naravni zahtevi vsega prebivalstva, ki da se ni nikdar strinjalo z zamislijo o neodvisnem tržaškem ozemlju, marveč si je vedno želelo povratka k materi domovini — Italiji.

Sledila je dolga doba žolnenga napadanja in prerekanja, časniki so požirali bale in bale papirja za

dokaze in protidokaze, a vsem treznim Tržačanom je bilo čedalje bolj jasno, da je zahodni veter do kraja razpihal vse njihove lepe sanje o neodvisnosti. Italijanske politične organizacije so poslej z vso vnemo pripravljale pot za uresničitev tega predloga. S stalnim podžiganjem, propagando in demonstracijami so hotele izsiliti skorajšnjo rešitev.

Zavezniška vlada v Trstu je imela dosti posla, da je mirila in krotila vroče glave, a njeni ukrepi so bili čedalje bolj mlačni, dokler ni sama začela namigovati, da bi moral biti Trst italijanski. Sama je tudi pomagala, da bi italijanski povratek bil kolikor moč gladek in lahek, saj je že dolgo poprej kratko in malo prevzemala italijanske zakone in uredbe ter jih mirno presajala na tržaško ozemlje.

Napetost je rastla iz dneva v dan. Vsi so se nekako nagonso obračali proti vzhodu ter se vpraševali, kaj bo v tem kritičnem trenutku rekla jugoslovanska vlada. Skoraj vsi so namreč sodili, da po dotedanjih izjavah jugoslovanskih vladnih listov Jugoslavija nikdar ne bo pristala na tak enostranski predlog. V Jugoslaviji sami je prišlo do bučnih manifestacij, na katerih so množice nastopale proti tej nameri. „Puške nam dajte!

Življenje damo, a Trsta ne damo!" je ljubljanska mladina kričala po ulicah. Kriza je tako naraščala, da je jugoslovanska vlada sklicala velik shod na Okroglici na Primorskem, kjer je nastopil in govoril Tito. Slovesno ja zatrdil, da bo njegova vojska vkorakala v Trst, brž ko bi prvi italijanski vojak prestopil mejo pri Devinu.

Po teh besedah se je politična tehtnica na videz spet nekam uravnala. A samo na videz! Zakaj v Washingtonu, Londonu in Parizu so se začeli sestajati vplivni diplomati, ki so na tihem skovali tako imenovani londonski sporazum. Ta je v bistvu ponovil zavezniški predlog, začrtal nove meje ter določil jamstva, ki bi jih morala italijanska vlada prevzeti glede slovenske manjšine. Po neslišnih diplomatskih poganjih je vsa zadeva tako dozorela, da sta se nekega lepega dne jugoslovanska in italijanska vlada odločili podpisati ta sporazum.

To je bil hud udarec zlasti za primorske Slovence, ki so imeli še v živem spominu bazoviške žrtve, liparske otoke in ricinovo olje. „Tito nas je prodal!" so glasno izpovedovali celo taki, ki so stavili nanj vse upe in nade. „Kaj je Tita nagnilo, da je šel v to kupčijo, potem ko je toliko obljubljal na Okroglici?" so se izpraševali drugi. Da bi pokrili svojo sramoto, so jugoslovanski listi poudarjali, da je Jugoslavija pristala na hudo žrtev samo zato, da bi se s tem

okrepil mednarodni mir in da bi končno vendarle prišlo do mirnega in plodnega sosedstva z Italijo. Šli so celo tako daleč, da so ta politični polom prikazovali kot pravo zmago v korist Jugoslaviji in svetovnemu miru! A ljudje, ki so že leta in leta listali po komunističnih dialektičnih, slovarjih, so prav dobro vedeli, kaj pomeni ta kisle tolažbe neuki množici. Prepričani so bili, da je Tito kaj rad pristal na to kupčijo, ki naj bi mu prinesla bolj reden in obilen dotok dolarske maže za njegov zarjaveli in razpadajoči gospodarski stroj. To toliko bolj, ker je po odcepu od Sovjetije bil potreben stalnih ameriških krepilnih injekcij, ki pa jih je washingtonska vlada odmerjala le v diplomatskih dozah.

Londonski sporazum je prinesel novo, za ves slovenski narod usodno zgodovinsko dejstvo, da je Titova vlada odstopila del slovenskega ljudstva in njegove imovine tuji vladi za krožnik leče. Zato nosi tudi zgodovinsko odgovornost za politično dejanje, ki je verjetno za vedno zaprlo slovenskemu narodu pot do morja, primorsko ljudstvo pa posebej izročilo na milost in nemilost pretkani in nezanesljivi italijanski politiki. Kajti doba papirnatih jamstev je že zdavnaj šla v zaton.

O vzhodu italijanske vojske v Trst in o poznejših dogodkih v tem mestu bomo pa pisali kdaj drugič

IZ RDEČEGA RAJA

V PRETEKLEM MESECU je svetovno časopisje posvetilo največ prostora dogodkom v Moskvi. Odstranitvi Molotova, Malenkova, Kaganoviča in Šepilova je svetovni tisk pripisal skoraj večji pomen kot najnovejšim bombam.

Zanimivo je, da zahodne sile vkljub tolikemu razočaranju in neštetim političnim porazom še vedno mislijo, da „so politično in diplomatsko pametnejše od komunistov. Čim komunisti odstranijo eno ali drugo rdečo glavo, si na zahodu že z zadovoljnostjo manejo roke, češ: Zdaj bo pa drugače na svetu! Zmotno upanje, ki obstoji že nad pol stoletja, še do danes ni naučilo zahodnjakov, da komunizem ni isto kot kak Stalin ali Malenkov, temveč ideja, ki so jo ti soči sprejeli kot edino odrešilno in je bila vsiljena milijonom. In ti milijoni se je zaradi razmer ne morejo otresti, če bi se je še tako radi.

Po poročilih, ki so kolikor toliko verodostojna, so komunisti starega (Stalinovega) kova spoznali, da je moč komunizma le v aktivni borbi proti državam nekomunističnega sestava, in se zato niso mogli sprijazniti s politično „mladimi“ idejami o taktiki komunizma, ki jo zagovarjata Kruščev in Žukov. Da je prišlo do razdora, je pač naravna posledica. Če bi bil Stalin še živ, bi verjetno ne bilo nobenih debat. Kruščevu bi pognali kroglo v glavo, nato bi ga opljuvali kot izdajalca in po par tednih bi bila zadeva pozabljena.

Kruščev, ki mu je način Titove oblasti zelo všeč, je verjetno mnenja, da je Titova pot zelo posrečena oblika komunističnega vladanja, ker daje videz prave „ljudske demokracije“, na katero se komunisti vedno sklicujejo, v resnici pa vzdržuje pritisk dovolj močne diktature, da se ji ne more nihče upreti. To mnenje se je Kruščevu v kratkem času njegove oblasti posrečilo prodati strankinim organizacijam širom po Sovjetski Zvezi. Zato je bila njegova zmaga

v pravkar minuli borbi za oblast razumljiva. Ko je Kruščev uvidel, da je v prezidiju samem v manjšini in da gre za njegovo glavo, je poklical v Moskvo zastopnike krajevnih organizacij KP, ki so takoj zahtevali poročilo od prezidija stranke. Kruščev je na tej konferenci z lahkoto prepričal navzočne, da pomenijo besede Molotova in Malenkova njegovo odstranitev. Tudi odstranitev vseh Kruščevih pristašev, ki so sestavljali večino na zborovanju. Naravni zaključek debate je bil, da so morali odti Molotov in tovariši, Kruščev je ostal na vrhu. Da bi vsa zadeva imela na zunaj videz poštenosti, so dali odstavljenim politikom brezpomembna službena mesta, kjer jih bodo z lahkoto nadzirali. Ne bomo se čudili, če bo kdo od njih v kratkem umrl zaradi prehlada ali podobne bolezni.

Po brezobzirnem uničenju opozicije v SSSR sta se Kruščev in Bulganin napotila na Češko. Zanimivo, da je to pot Bulganin igral le vlogo spremljevalca. Glavni junak dneva je bil Hruščev. Namigujejo celo, da se je prijateljstvo med njima ohladilo in je le vprašanje časa, kdaj bo Bulganina zamenjal Žukov.

Čim bodo komunisti uredili svoje domače zadeve — zadeve v Sovjetiji, Kitajski in satelitskih državah — bodo znova pokazali zobe zahodnjakom. Človeku, ki opazuje razvoj komunizma, se vsiljuje prepričanje, da prihaja komunizem iz mladega, slepo razigranega politikanta v doraslega, vedno se smehljajočega diplomata, ki bo bo znal izrabiti v svojo korist še tako neznatno priložnost. Sladkim besedam in brezpomembnemu popuščanju v komunistični taktiki so že mnogi nasedli in podoba je, da bodo še tudi v bodoče. Malo jih je namreč, ki se dejansko zavedajo, da je komunizem prilagodljiv v taktiki, a nespremenljiv v cilju. — Gorazd.

DVE O KOROŠKI

V CELOVCU JE KONČNO prišlo do ustanovitve slovenske gimnazije. Treba je bilo dolgega boja in velike vztrajnosti od strani Slovencev, da se je vlada le odločila za izvedbo mirovne pogodbe — vsaj v tej točki. Poročilo ve povedati, da so se pričeli sprejemni izpiti za prve tri razrede novo ustanovljene gimnazije dne 3. julija letos. Koliko se jih je priglasilo za vstop v gimnazijo, zaenkrat še ne vemo.

Odmevi na gornje dejstvo so različni. Nekateri nemški prenapetneži so označili to odločitev dunajske vlade za „atomsko bombo“. Bolj zmerni Nemci pa resno opozarjajo na to, da je treba doseči pametno sožitje s slovensko manjšino v državi, zlasti pa na Koroškem, kjer živita dve narodnosti najbolj strejeno druga poleg druge.

Slovinci so seveda z veseljem sprejeli novico o ustanovitvi slovenske gimnazije. Ne samo z vesel-

jem, tudi z zadoščenjem. Istočano pa glasno poudarjajo, da je s tem urejena šele ena točka mirovne pogodbe. Naš tednik — Kronika, ugotavlja:

„Napačno bi bilo, če bi ta ali oni mislil, da je s tem korakom ves člen 7. (mirovne pogodbe) izpolnjen. Ta člen govori tudi o šolski nadzorni oblasti, govori jasno o upravnem in sodnem jeziku, o dvojezičnih napisih, ta člen jasno odreja . . . enakopravnost na kulturnem in gospodarskem polju. Vse to so deli ene same celote . . .“

To bi bila ena vest iz Koroške, dosti razveseljiva.

Druga prihaja pred naše oči skoraj istočasno in je naravnost porazna. Koroški deželni odbor je izdelal za svojo deželo osnutek o zaščiti narodnih manjšin in ga predložil dunajski vladi. Čuje se, da si misli Dunaj osvojiti ta osnutek in po njem uravnati izvedbo že omenjenega člena 7. v mirovni pogodbi. Če bi se to zgodilo, bo

nova gimnazija za Slovence v Celovcu le muha-enodnevnica.

Osnutek deželnega odbora ugotavlja, da se morejo smatrati za narodno mešano ozemlje le tisti kraji, kjer biva več kot 30% Slovencev. To se mora določiti s posebnim ljudskim štetjem. Kjer izid štetja ne bo dosegel števila 30% za Slovence, zahteve mirovne pogodbe ne bodo prišle v poštev . . .

Tako skušajo avstrijski Nemci izigrati mirovno pogodbo. Kako „nepristransko“ izvedejo koroski Nemci ljudsko štetje na slovenskem ozemlju, je že dovolj znano iz preteklosti. Istotako je dovolj znano, kako so skozi zadnjih 50

let Nemci načrtno naseljevali svoje ljudi med slovenski živelj, da bi tega čimbolj oslabili. To se jim je v težkih okoliščinah, ki so v njih živeli Slovenci, tudi do visoke mere posrečilo. Nemci so uverjeni, da bo le malo krajev na Koroškem, kjer bi se 30% odstotkov prebivalcev izreklo za Slovence, zato so si izmislili ta trik, čeprav mirovna pogodba ne omenja kakih odstotkov. Tudi Slovenci sami se resno boje, da bi Nemci uspeli, če bo dunajska vlada res odobrila osnutek koroškega deželnega odbora. Seveda so pa pripravljeni na novo odločno borbo, dokler ne bo člen 7. mirovne pogodbe pošteno izpolnjen.

Oh Slovesu

Ura ločitve prišla je določna . . .
Mile planine gor blizu neba,
Storžič, Stol, Ojstrica, Grintavec,
Kočna,
z Bogom, prekrasni vrhovi goral!

Mangart in Kepa in Nanos vipavski,
Kum in Snežnik in vse druge gore,
notranjski hribi, vrhovi zasavski,
tožno se trga od vas nam srce.

Kokra in Sora, Vipava in Sava,
Bistrica, Krka, Ljubljanska ti,
Soča in Mura, Savinja in Drava,
težko vas naše oko zapusti.

Zemlja damača, oj, zemlja slovenska:
štajer, Primorje, koroška ve tla,
Kras in Dolenjska, prelepa Gorenjska,
bodi, oj bodi pozdravljena vsa!

Hčere, sinovi Slovenije blage
kličemo z Bogom planinam v slovo.
Vinske gorice, dolinice drage,
lik vaš nikoli pozabljen ne bo.

Mi se poslavljamo, gremo v tujino,
težka usoda nas žene od tod.
Z roko in umom pa za domovino
delali radostno bomo drugod.
MILENA MEDVEDIČ.

Slovinci

v Perthu in okolici!

Kupujte vse svoje potreščine

največji trgovini Zapadne Avstralije

pri **BOANS-u**

OTROŠKI KOTIČEK

Prisrčen pozdrav vsem!

Ali naj spet pričnem s pritožbami in tarnanjem? Ali naj povem, kako me srce boli, da ni od nikoder tako težko pričakovanih pisemc . . . ?

Ne, kajti spomnila sem se na svojo mamico, ki je neprestano oštevala mojega brata in mu dopovedovala, kaj sme početi in kaj ne. Končalo je tako, da bratec mame sploh več slišal ni. Jaz pa tega nočem.

Nekaj drugega bom naredila. Bolje povedano: Ne bom naredila.

Zadnjič sem obljubila lepo povestico. Vem, obljuba dela dolg. Ampak najprej moram vedeti, da se res kdo zanima za naš Kotiček. Kako bom pa to vedela, če ne dobim pisemc? Na uho mi je prišlo, da je Slavko nekaj napisal, potem pa založil med knjige, pozabil je oddati na pošto. Škoda! No, pa drugič!

Zdaj še hitro en pozdravek vsem, posebej dragi gospe Pavli Miladinovič in njeni družinici. Pa Juditi in Aniti v družini Bezjakovi. Vsem skupaj pa: Ne pozabite na Kotiček! — Vaša Neva.

Geelong!

Victoria!

Geelong!

Prisla je pomlad, docakal sem jo rad, da bom zdrav vesel, spet se zavrtel, ne samo enkrat . . .

„POMLADNA ZABAVA“

**V soboto 7. sept. 1957 v
FREE LIBRARY HALL,
East Geelong, McKillop St.**

Pricetek ob 7. zvečer. Za vse preskrbljeno.

Vljudno vabi: Slov. Klub.

DELO ZA SLOVENSKI DOM V MELBOURNEU

(Po „Vestniku.”)

PRIZNATI MORAMO, da je bilo na sejah pripravljalnega odbora največ govora o takozvani Crown Land. Vsem je več ali manj znano, kaj je pod tem imenom razumeti. To je državna zemlja, ki jo oblast daje v najem za 99 let. Taka zemlja je na razpolago tudi še v okolici Melbournea, tri milje ali več od središča mesta. Na vsak akter te zemlje je le malenkostna odškodnina in za zidavo po predloženem načrtu je 10 let časa. Če po 10 letih oblast vidi, da zemlja resnično služi dobremu namenu in je najemnik izpolnil pogoje, mu zemljo odstopi in je nadalje izključno njegova last.

Na Crown Land nas je prvi opozoril naš arhitekt Cveto Mejač. Ko bi jo res dobili, bi bili na konju! Pozidali bi lahko mogočen SLOV. DOM, ki bi bil pod vodstvom našega kluba odprt vsakemu, ki ima dobro voljo. Tako središče slovenskih izseljencev v Avstraliji bi nas vse najlepše združilo in pokazalo oblastem in vseh javnosti, kdo smo, kaj smo in kaj znamo.

Ali bi bilo vredno poskusiti? Bi se oblasti zavzele za naše načrte, ko je toliko drugih vplivnih tvrdk in privatnikov, ki se potegujejo za akre državne zemlje in verjetno zanjo ponujajo milijone? Pa če dobimo zemljo, ali bomo kos nalogi, ki bi jo s tem sprejeli?

Na vsa ta vprašanja je težko odgovoriti tako ali drugače. Ne kaže prehitro prikimati, pa tudi ne odkimati. Že ob prvi novici o Crown Landu se je pripravljali odbor odločil: **POSKUSITI JE TREBA!** Če ne uspemo, izgubiti ne moramo ničesar. Seveda so nekateri takoj rekli: Skregali so se s pametjo! Poskus še nikogar ni ubil, obnesel se je pa že marsikomu. So družine, ki so z 20 funti v žepu začele graditi svojo hišo, pa so uspeli.

Naš Cveto je obljubil, da bo po svojih zvezah storil vse, da bomo

uspeli. Na deseti seji pripravljalnega odbora je predložil dokončno izdelan načrt za Slov. Dom na državni zemlji, kakor si ga on zamišlja. V te načrte je položil mnogo svojih prostih večernih ur in svoje umetniške intuicije. Vse brezplačno! P. Bazilij je na prošnjo pripravljalnega odbora izdelal uradno prošnjo za državno zemljo in razlago k prošnji s podrobnim popisom Slovencev in njihovem delu na organizacijskem in kulturnem polju doma pred vojno, v zamejstvu (zlasti v USA) in tu pri našem klubu. Dodal je še razne citate o Slovencih, da Avstralci na visokih mestih naš narod bolje spoznajo. Župan mesta Prahran je dal svoje toplo priporočilo. Cveto je priložil svoj načrt z razlago (Preliminary Plans & Specifications.)

Celotna vloga mora biti sestavljena v šestih izvodih in iti na šest naslovov, ki imajo opraviti z dodelitvijo Crown Lands. To se je že vze zgodilo in zdaj le čakamo na odgovor. Obljubljeno nam je, da bomo na velikem ZBOROVANJU 4. avgusta že vedeli, pri čem smo, pa se bomo lahko pogovarjali o nadaljnjem delu. Če bo odgovor ugoden, bomo začeli uresničevati Mejačev načrt, v drugem primeru pa bomo segli po drugih možnostih, ki jih je zamislil in predložil klubu pripravljalni odbor.

NAŠA PESEM V MELBOURNU

NI JE STVARI, ki bi nam silneje priključala v spomin našo rodno zemljo, kot naša pesem. Ni je vezi, ki bi nas močnejše vezala preko vseh petih kontinentov. Spremlja nas od zibel do groba; v veselju in žalosti; doma in v tujini. Kjerkoli se zbirajo Slovenci, tod doni slovenska pesem!

Naj bo umetno uvečšana ali zapeta po domače, vedno odpelje naša srca v daljave, preko morskih globočin, preko rek in gora, med

Melbourne!

Victoria!

Melbourne!

ZBOROVANJE za SLOVENSKI DOM

V NEDELJO 4. AVGUSTA OB 2. POPOLDNE
CATHEDRAL HALL, 20 BRUNSWICK ST.
(Blizu Victoria Parade in St. Vincent Hosp.)

Iskreno vabljeni vsi, ki jim je vprašanje Slov. Doma pri srcu.
Kdor ne more priti, naj napiše svoje mnenje na naslov:

Slov. Klub Melbourne,
6 Banchory St., Essendon, W.5, Vic.

zelene griče, posejane z belimi cerkvicami, med zlata pšenična polja, dišeče smrekove gozdove pod snežniki. Povleče nas nazaj, leta in leta, v čas, ko je slovenska mati zibala dete pod Triglavom in mu pela uspavanke, ko je fantič vasoval pod oknom, obloženim z nageljni, ko se je mlad mož poslavljaj od svojih, odhajajoč na vojno, in je starček v jeseni svojega življenja zaman pričakoval pomladi. Kako pestra je slovenska pesem! Kako zna biti čudovito otožna ali prešerna, kako blaga in razborita!

Slovenski pevski zbor v Melbourneu je v nedeljo 23. junija priredil svoj prvi samostojni koncert. Kljub temu, da obisk ni bil takšen kot bi moral biti, so požrtvovalni pevci lahko v vsakem pogledu zadovoljni z vtisom, ki so ga napravili na poslušalce.

Nihče ni pričakoval, da bo njih petje na višini velikih pevskih zborov, katere smo imeli priliko slišati doma in v emigraciji, toda videti je bilo, da so fantje vložili mnogo truda in časa v vežbanje in so zapeli bolje kot je marsikdo

pričakoval.

Naravno, mesta za izboljšanje je še mnogo. Že sam prihod na oder in nastop bi zahteval mnogo več samozvesti in poguma. Prav tako se je občutilo pomankanje dobrega prvega tenorja. To dejstvo je bilo morda najbolj očitljiva točka nastopa. Polagati bi morali več važnosti na dinamiko, izgovorjavo in pravilno tehniko dihanja.

Program, ki je bil zelo spretno izbran, je obsegal osem pesmi, ki so nam bile večinoma poznane, kar je gotovo napravilo koncert bolj zanimiv. Kot vedno so tudi tokrat vžgale „Žabe,” še posebno, ker so bile brezhibno izvedene. Veliko odobravanje so žele tudi pesmi: „Buči, morje Adrijsko,” „V Boji!” ter „Kaj ti je deklica?”

Na žalost organizacija nastopa samega ni bila v rokah Slovenskega kluba v Melbourneu in je seveda s tem bilo precej izgubljenega na njeni učinkovitosti. Vendar upajmo, da se bodo tudi tu premostile težave in bomo kmalu zopet imeli priliko slišati naše lepe pesmi ob še bolj številni in navdušeni udeležbi. — M.P.

Melbourne!

Victoria!

Melbourne!

„SNEŽAK — ZIMSKI JUNAK“

Prireditel Slovenskega Kluba:

V Prahran Town Hall-u, Granville St., Prahran
V soboto 10. avgusta 1957 ob 7 zvečer

Za vse preskrbljeno.

Vljudno vabi: Odbor.

Izpod Triglava

O VELIKEM TABORIŠČU blizu Kočevja poroča neki S. iz Trsta v drugi številki VESTNIKA, glasila domobrancev in drugih protikomunističnih borcev, ki je začel izhajati kot mesečnik v Argentini. Članek ima naslov: Komunisti doma so črnogledi. Opisuje do podrobnosti ustroj taborišča in način, kako ga grade, poglobitna zanimivost je pa v tem, da iz vemo za namen in pomen tega taborišča.

TABORIŠČE JE NAMENJENO predvsem vladi Ljudske Republike Slovenije, ki bi se v primeru izbruha vojne ali revolucije umaknila tja iz Ljubljane. Nadalje je namenjeno tudi armadi in UDBI, tajni policiji. Armada ima v taborišču, ki se gradi že od leta 1947 in bo kmalu dograjeno, velike zaloge municije, bencina, orožja in hrane. V njem so tudi ogromna zaklonišča, kar najbolj moderno opremljena, ki naj bi zava-

rovala visoke komunistične glave pred morebitnimi bombami raznih vrst.

OD KOČEVJA proti Kočevski Reki, Borovcu in Gotenici, v razdalji kakih 18 km, zavzema taborišče okoli 140 kvadr. kilometrov. Gradbeni material za graditev taborišča so dovažali izključno samo ponoči, večinoma na postajo Kočevje. Razkladajo iz vagonov in nakladajo na kamione samo politični kaznjenci pod močno stražo. Taborišče je zastraženo s tremi pasovi straž. Politični kaznjenci, ki so bili obsojeni na 15 do 20 let zapor, so vpreženi v to delo, da so tako izpostavljeni počasni likvidaciji. Za nobenega ne pričakujejo, da bi doživel svobodo in mogel povedati, kaj je delal med gradnjo taborišča.

V NOTRANJOSTI TABORIŠČA so tudi stanovanjski prostori in gospodarska poslopja. Podzemski objekti so napravljeni pod hri-

bom in so večinoma železno-betonski. Vhodi in izhodi so daleč narazen in dobro zamaskirani po vsem ozemlju z na novo postavljenimi „lovskimi” in „gozdarskimi” kočami. Te koče so zelo luksuzno opremljene. Stražarje vseh teh naprav so importirali v Slovenijo iz drugih delov države: Bosne, Črne Gore itd.

KOČEVSKI GOZDOVI veljajo za lovske revirje, ves okraj je pa zapisan kot „neturističen.” Tuji obiskovalci ne zajdejo v te kraje, domačini pa dobe včasih listke, ki

jih kaznjenci iztihnapijo iz taborišča. Na njih je popisano bolj ali manj natanko dogajanje v taborišču. Tudi kak član vodstva se kdaj pa kdaj izpozabi, da kje kaj blekne, in tako pride marsikaj na dan, kar ni namenjeno javnosti. Tito sam se zanima za taborišče in tako se zanimajo ostali komunistični vrhovi. Ko je bilo v časopisih, da je šel Tito s spremstvom „na lov” v kočevske gozdove, je bila resnica ta, da si je šel ogledat naprave tega tajnega taborišča, ki naj diktatorju v primeru sile pomaga rešiti glavo.

STONE BEZJAK

Tel. 326

Box 109, Cooma, N.S.W.

Tel. 326

Nudi Slovincem kjerkoli:

PISALNE STROJE, Olympia, Olivetti, Hermes itd.

KLAVIRSKÉ HARMONIKE, Hohner, Scandalli, Serenelli itd.

RADIOAPARATE, Philips, Kriesler, H.M.V. itd.

FOTOAPARATE, Leica, Retina, Voigtlander, itd.

APARATE ZA BRITJE, Remington, Sunbeam, Philishave itd.

HLADILNIKE IN SIVALNE STROJE. — Vse blago s tovarniško garancijo. Franko po pošti.

Narocilnica: Zanimam se za.....

Ime in naslov.....

KRIŽEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

NEW SOUTH WALES

Ingleburn: Ko sem prečitala članek o Baragu v zadnji številki, sem se odločila, da povem tudi svoje mišljenje. Resnica je, kar članek navaja. Naša krivda in sramota bo, če nekega dne v bodočnosti Avstralija izve za Barago — odličnega „Amerikanca“... Koliko odličnikov, ki so jih evropski narodi dali Ameriki, je tam utonilo v tujem morju in so si jih Amerikanci osvojili! Mi smo majhen narod, pa nam nihče ne more očitati, da smo na kulturnem polju zaostali za drugimi. Ravno zaradi tega je velike važnosti, da pred svetom osvetlimo svoje velikane, da čuvamo njihova dela in cenimo njihove zasluge. Čim več poedincev se izmed nas povzdigne do mednarodne slave, tem večji narod bomo. Ne velja izgubiti niti enega. Slovenci v Ameriki se ponašajo z Barago in ga slavijo. Zakaj naj bi mi v Avstraliji ne delali enako? V čem smo mi nad Slovenci drugod po svetu, da bi smeli pošiljati v pozabo svoje velike moč? Avstralija in Amerika se zblížujeta z veliko brzino in v vsakem pogledu. Avstralski znanstveniki, umetniki, športniki, industrijanci in državniki hodijo na obiske v Ameriko, ameriški pa v Avstralijo. Amerikanci so odlični trgovci, doma in po svetu. Tako bodo nekega dne tudi Barago „prodali“ Avstraliji kot enega svojih velikih mož. Res bi bilo popolnoma prav, če bi jih mi skušali prehiteti in povedati Avstraliji čimprej, da je Baraga naš, da je bil naš prej kot amerikanski, pa je tudi ostal naš, čeprav ima za Ameriko ogromne zasluge. Ostal je naš, ker je bil po srcu zmerom Slovenec, pa tudi zato, ker ga mi ne damo tujini za ceno, ki je ni zaslužil, za to ceno namreč, da bi ga mi hoteli — pozabiti... — **Pavla Miladinovič.**

Matrville: Rad bi vedel za naslov ge. Dore Barba. Mora biti nekje v Avstraliji. Njeno dekleško ime je bilo Konestabo in doma je iz Pregarja pri Ilirski Bistrici. Kdor bi vedel zanjo, je naprošen, da javi na naslov: **Ivan Žic**, 9 Blexland St., Matrville, N.S.W.

Towradgi: Oglasil sem se pri Francu Žičkarju ml. in ženi Olgi na Sturdee ulici in na lastne oči videl, da imata že nekaj mesecev staro hčerkico, ki jo kličeja za Kristinco. Čestital sem jima, nato pa hitro napisal poročilo za MISLI. Ni bilo prav, da krst te nove rojakinje ni bil pravočasno objavljen. Pa tega ni kriv podpisani. — **Popotnik.**

Campsie: K. članku o Baragu v prejšnji številki bi dostavil, da smo nedavno praznovali 160letnico rojstva tega velikega našega rojaka. Luč sveta je zagledal dne 29. junija 1797 v graščini Mala vas pri Doberniču. V duhovnika je bil posvečen v ljubljanski stolnici 21-9-1823. Kot kaplan v Šmartnem pri Kranju je izdal v slovenščini molitvenik „Dušna paša“, ki je doživel 10 izdanj. Baraga je eden največjih Slovencev. Njegovega varstvu je izročeno središče

sydneyjskih Slovencev — Baragov Dom. — **Gorazd.**

Sydney: Ne bo še menda dva meseca, ko sta prišla med nas iz Francije Marijan Dragar in žena Rozalija. Nekaj tednov sta preživela v Bonegili, nato sta jo mahnila v Sydney. Tu se jima je rodil prvi sinko, ki je pri krstu dobil ime Karel Marijan. Botrovala sta Štefan Kočar in Marija Klakočar. V mladi družini je vse zdravo in veselo. Bog daj, da bi tako ostalo! — **Kroničar.**

Cooma: V soboto 22. junija so v Adaminaby slovesno zaprli predor, skozi katerega je tekla reka Eucumbene, ko so gradili prvi del ogromnega nasipa. To pomeni, da se je ta dan rodil Adaminaby Reservoir. Bila je velika slovesnost in zelo pomemben dogodek za vso Avstralijo, posebno pa za N.S.W. in Viktorijo, ki imata na Snowy Mountains največje interese. Od zdaj naprej bo vsaka galona vode, ki jo prinese omenjena reka, počakala v tem rezervarju, dokler ne bo dovršena vsaj ena centrala. Če računamo, da od rezervarja pa do doline pod njim pada voda do 2.000 čevljev, si lahko predstavljamo, koliko moči je v tem padcu. Preteklo nedeljo sem šel nalašč pogledat, koliko vode se je že nabralo. Močno sem se začudil ko sem videl pod seboj že nekaj milj dolgo jezero. Ob nasipu bi lahko že pristala ladja. Na drugem bregu je videti potapljačove se drevje, vsaka rečna struga je postala majhen zaliv. Voda je motna in suhi štori se nabirajo v zavetjih. Veter povzroča valove, ki se svetlikajo v soncu. Malo naprej sredi jezera je videti nekaj že dobro zalitih dreves. Samo še drobne veje segajo iz vode, kakor roke potopljenca, ki še misli, da mu bo kdo pomagati. Ptice se spreletavajo ob vodi, le redki se spustijo čez nepoznano površino, ki se neprestano širi. Ali naj postanejo plavači? Časi se spreminjajo tudi za ptičji rod! Splašil sem zajca v grmu. Zdirjal je proč kot bi streljal za njim. Držal se je ob vodi, kakor da ne more od nje. Bogve, morda je prepustil potopu luknjo, gnezdo, družino, sam pa postal — begunec. Računajo, da bo nasip končan enkrat prihodnje leto, do vrha pa voda še ne bo prišla tako hitro. Naši fantje, ki se žrtvujejo za uspeh tega velikega podjetja, teh let ne bodo pozabili. — **Ivan Kobal.**

VICTORIA

Geelong: Nedavno smo prejeli prošnjo od g. Tosiča, člana srbskega kluba, da bi kaj storili za Slovenko Štefko Štefanovičev, ki živi pri njem. On jo vzdržuje sam brezplačno. Dekle je prišla v Avstralijo pred 10 meseci in sicer v Sydney. Od tam so jo poslali v Milduro, kjer je močno zbolela na želodcu. Morala je v bolnico v Melbourne, danes pa živi v Geelongu, še zmerom bolna, nima pa ničesar in nič znanih ljudi tu. Slovenski klub v Geelongu se je takoj zavzel zanjo in začel nabirati pomoč. Klub se najlepše zahvaljuje vsem, ki so že dali, pa še nadalje priporoča Štefko usmi-

ljenim srcem v Avstraliji. Darove sprejema Alojz Furlan, 9 Tanner St., Breakwater - Geelong, Vic. Doslej so darovali: Po £2—Marjan Gorjup; po £1—F. Stante, M. Stante, E. Pungercar, A. Furlan, I. Krajnc, M. Kodre, M. Kenda, I. Gulj; po 10 šil.—I. Sabec, A. Ložar, G. Podvinsek, J. Gorjup, E. Pahor, V. Štegelj, M. Volarevič, F. Širca, F. Kos, Kaluža, Sedmak, S. Tehovnik, Š. Pobežin, F. Pozman, F. Brumen; po 8 šil.—A. Biščan; po 6 šil.—Godler, Dizdarevič; po 5 šil.—Mavrin, Škerlj. Naj sprejmejo vsi iskreno zahvalo. — **Ivan Krajnc.**

Dookie: (Zakasnelo — ur). Zelo všeč mi je bil Hribarjev spis „Hobby za nas.“ Napisan je res preprosto in s klenimi besedami. Enako sem mu hvaležen za opozorilo na Beličiča. Ko sem hospital na tržaški gimnaziji, je on poučeval slovenščino. Bil je idealen človek s široko izobrazbo. Pozneje sva bila več tednov skupaj na Kostanjevici. Rad je zahajal v vinograde in sem ga skoraj vedno spremljal na sprehodih. Nekoč se ustaviva na kraju, odkoder se sijajno vidi Gorica. Obraz se mu užužalosti in bolestno vzkligne: Oj, Gorica, ti — prodana...! — Naj povem še to, da mi je užitek brati vse, kar napiše Neva Rudolfova. Iz vsake besede veje prijetna domačnost, pa naj bo v verzih ali nevezani besedi. Nikjer nič ponašenosti. Naj nam le še veliko napiše! — **J. Maček.**

QUEENSLAND

Mt. Isa: Odkar smo se preselili iz Brisbane sem gor v Mt. Isa, nam je list MISLI dvakrat priljubljen. Zato smo res hvaležni, da nam ga tako redno pošiljate. Tukaj nas je malo Slovencev, pa nam je zato naša tiskana beseda toliko bolj zaželen in ljuba. Iskreno pozdravlja družina Šilec.

KRIŽEM-KRAŽEM PO VIKTORIJI

POROKAH ne bom pisal, jih kar ni bilo. Verjetno drugič. Pa najprej o krstih. V družini Jožeta in Ane Zupančič v Footscrayu so krstili Ano Marijo, v družini Toneta in Frančiške Ludvik (Moonee Ponds), Majdo, Ivan in Ana Švent v Clifton Hillu sta pa svoji tudi dala ime Ana Marija. Same punčke, kot vidimo! Bo pa drugič Bog še fantke dal.

Časopis od 18. junija je prinesel na prvi strani imena 23 ponesrečencev, ki so imeli „accident“ preko kraljičinega praznika. Med njimi sem našel tudi ime rojaka Jožeta Kolenca. V Gipslandu se

je smrtno ponesrečil. Po poročilu je bil 38 let star in je delal v „bushu.“ Drugih podatkov o njem nimam. Dne 5. maja pa je v Melbourne nenadoma umrl — zadet od srčne kapi — komaj 29 letni Ladislav Debevec, naročnik MISLI. Doma je bil iz okolice Postojne. Naj oba rojaka v miru počivata.

Od časa do časa izvem še za druge pokojne rojake, ki njih imena niso bila v javnosti. Zdi se mi, da je samo naših fantov, ki so se smrtno ponesrečili z motorjem, lepo število. Navadno mi celo njihovi prijatelji vedo povedati samo krstno ime, priimka pa ne. Zdaj ga pa išči in poižveduj, kje in kdaj in zakaj je umrl! Sploh so naši ljudje sredi lastnih rojakov in rojakinj samo Janezi, Franceti, Slavkoti in Ceneti, dekleta pa Milene in Micke in Pavle, morda je katera celo Katra, zlepa pa nihče ne ve, kako „se pišejo.“

V Fairfield Hospitalu sem nepričakovano našel dva slovenska fanta na bolniških posteljah. Maksu Bezljaju je nesreča z novim motornim kolesom zlomila obe nogi, Zorku Segecu pa žaga pri delu v „bushu.“ Sta pa kar dobre volje. Samo na „sitne bolničarke“ sta se jezila, ker so določile postelje vsakemu v drugem kotu. Končno sta vendar dobila postelje drug poleg drugega. Maks svetuje vsem fantom, naj za svoje prve plače nikar ne kupijo motornega vozila...

Ladje prihajajo, letala prihajajo, prinašajo nadaljnje rojake in rojakinje. Roma, Aurelia in Flaminia so prinesle gotovo najmanj 150 novih. Večino takih, ki niso imeli osebnih sponsorjev, so poslali v taborišče Greta, ker je Bonegilla prenapolnjena. Kdor od prejšnjih si je že ustanovil domek, naj misli na te rojake in jim skuša najti stanovanje in zaposlitev v svojem kraju. Tako bo bolj in bolj rasla naša skupnost.

Aurelia je prinesla Čolnikovim v MacLeod Zdražilovo družino iz Maribora. Pojejo kot kanarčki in upamo, da bomo vsaj malo Lili-jano kmalu videli na odru v narodni noši in slišali njeno pesem. To je že obljubila, a si je izgovorila, da bomo morali krepko ploskati. Bomo!

Iz Argentine je dospela nedavno Pencova družina, doma iz Novoga mesta. Pravili so mi, da v Argentini naši rojaki darujejo svojo trinajsto letno plačo za zidavo lastnega Prosvetnega Doma. „Tam nismo nič dali,“ so dostavili, „ker smo se odpravljali v Avstralijo. Bomo pa tukaj dali za Slovenski Dom v Melbourne.“ To naj si vzamejo k srcu tisti naši rojaki, ki so že pet ali sedem let v Avstraliji, pa... — **P. Bazilij.**

„Elite“

Slovenci v Melbourne in okolici!

Ne pozabite, da lahko naročite obleko pri slovenskem krojaču. Izdeluje po želji in najnovejši modi obleke za moške in ženske. Ugodne cene, tudi na odplacilo. Nudi vam tudi lepe srajce iz švicarskega blaga, kravate in podobno.

JA4758

JOZEF SERNEL

JA4758

55 BRUNSWICK STREET, FITZROY, MELBOURNE, VICTORIA

High-class Ladies and Gent's Tailor. Exclusive European styles.

IZ SLOVENSKE DUHOVNIŠKE PISARNE

CERKVENA PESEM ZA VNEBOVZETJE

*Vstani, je z zemlje že zginila zima,
trate se smejejo v pisanem cvetju,
ti si rodila nam pravo življenje,
vstani, Marija!*

*Lilija, svetiš se sredi med trnjem,
satana, smrt ti edina si strla,
trgala sad si z drevesa življenja
neznan prastaršem.*

*Skrinja iz nikdar trohljivega lesa:
hraniš nam mano — v njej moč
čudovito,
z njo se v življenje spet dvigajo
znova
mrtvi iz groba.*

*Duhu telo je služilo pokorno,
zdaj ga ne more načeti trohnoba;
drug je, ki duhu ohranja zvestobo,
dviga se k zvezdam.*

*Vstani, da Ljubi te dvigne v
nebesa,
s krono ovenča te zvezd
dvanajstih;
ko te otroci blagrujejo vneto,
pesmi prislunhi.*

*Večna čast bodi presveti Trojici,
daje ti, Deva, časti večnih krono,
skrbno postavlja za dobro nam
Mater
tebe, Kraljica!*

VNEBOVZETJE MARIJINO

Ta mesec, 15. avgusta, praznuje Cerkev in z njo ves katoliški svet praznik Marijinega Vnebovzetja. Verujemo, da je bila Mati božja z dušo in telesom vzeta v nebo in gori kraljuje s svojim Sinom v večni slavi.

Praznik Marijinega Vnebovzetja pade letos na četrtek, pa je vseeno zapovedan praznik. To se pravi, da ima vsak katoličan biti ta dan pri sveti maši, če le ni zadržan po zelo težkih okoliščinah.

Po vseh cerkvah bodo ta dan tudi večerne maše, po večini ob šestih in sedmih. Vendar naj vsak poišče v nedeljo poprej v najbližji cerkvi, kamor navadno zahaja k službi božji, ob kateri uri bodo maše na dan 15. avgusta.

ZLATA MAŠA ŠKOFA DR. ROŽMANA.

V julijski številki smo ugibali o kraju škofove zlate maše, pa napačno uganili. Zlata maša ni bila na Koroškem v škofovem rojstnem kraju, ampak v Zahodni Nemčiji, v mestu Kevelaer.

V tem mestu je veliko Marijino svetišče, kamor romajo med drugimi katoličani zelo radi tudi Slovenci iz Nemčije, Belgije, Francije in Nizozemske. V baziliki tega božjepotnega kraja je torej opravil svojo zlato mašo vzvišeni jubi-

lant dne 21. julija. Ko to tipkamo, še ne vemo, koliko Slovencev je priromalo tisti dan v Kevelaer, vemo pa, da je bilo v načrtu kar največje romanje iz vseh zgoraj naštetih dežel. Morda tudi kaj iz Anglije in Španije.

Popoldne so se Slovenci zopet zbrali k službi božji in sicer v župnijsko cerkev Naše ljube Gospe, kjer župnikuje znani veliki prijatelj Slovencev — saj je tudi sam postal Slovenec in govori naš jezik vseskozi gladko — g. Tensundern. Škof je imel pridigo za Slovence in se jim tako oddolžil za udeležbo pri zlatem jubileju. Vsi so se počutili zelo srečne, da si je njihov nadpastir izbral za zlato mašo njim tako priljubljeno božjo pot.

IMAMO NOV MOLITVENIK

Prejeli smo iz Trsta nekaj izvodov novega molitvenika, ki ima naslov: KRISTUS KRALJUI. Ta molitvenik je eden najbolj priljubljenih, zato so ga v Trstu na novo natisnili. Je jako lepo opremljen in ena njegovih posebnosti je ta, da ima zbirko pesmi z notami.

Ker molitvenika VEČNO ŽIVLJENJE že skoraj ni več dobiti, priporočamo, da si naročite zgoraj navedenega. Stane £1-0-0 s poštino vred. Naslov na MISLI.

ŠLUŽBA BOŽJA ZA HRVATE

Druga nedelja v mesecu: Cerkev sv. Petra, Surry Hills, ob 10:30.

Tretja nedelja: Fairfield, župnijska cerkev, ob 11:30.

Za ostale nedelje še ni urejeno. — P. Rok Romac, 45 Victoria St., Waverley, Sydney.

SMEŠNICE

Na plesu.

„Ali je tvoja žena nocoj tudi tu?“

„Da, tamle se pogovarja z dvema prijateljicama.“

„Ali stoji desno ali levo od tiste, ki ima tako konjski obraz?“

„Le dobro pogledj. Stoji ravno v sredi med njima.“

V pristanišču.

„Kdaj odplove od tu prihodnja ladja v Avstralijo?“

„Natako čez pol ure.“

„Nobena poprej?“

„Žal, nobena.“

„Strašno! Meni se pa tako mudi!“

V družbi.

„... vse to ni še nič. Jaz sem poznal fanta, ki je znal tako verno posnemati petelina, da je zjutraj takoj sonce vželo, ko je začel peti.“

Prijateljici.

Tina je bila vsa nesrečna, debelila se je kar naprej, nobena dieta ji ni pomagala. O svoji nesreči je potožila Toni. Šli sta na tehtnico, morda bo pa le kakšen kg. manj kot zadnjič. Tina stopi na ploščo in počaka na listek. Ta pride in pokaže 99 kilogramov. Tina je spet hudo nesrečna — zadnjič jih je bilo samo 98! Tona vzame listek in potolaži prijateljico: Saj jih je 66! Treba je samo listek prav obrniti!

Z VSEH VETROV

NOVI SVET, družinski mesečnik, ki izhaja v Chicagi, ZDA, že 20 let, je sedaj last mnogim znane dr. Ludvika Leskovarja. Letošnja majska številka je izšla samo na osemih straneh in od tega je polovica v angleščini. Zanimiva je urednikova utemeljitev, zakaj je tako zmanjšal obseg svojega lista. Beremo: „Zaradi poznanih prilik izredne podražitve tiska ter zmanjšane zanimanja za leposlovno branje je s to številko N.S. opuščeni nekaj strani v listu ter predvsem povesti. Televizija v Ameriki prevzema zanimanje ljudi v takšni meri, da razen krajevnih novic ljudje ne čitajo več mnogo. — Kam plovemo? Tako bi menda po mnogih letih spet vprašal Ksaver Meško.“

„EVROPSKO ZDRUŽENJE“ je naslov gibanja, ki se trudi za bodočo Združeno Evropo. Vsakoletni kongres tega gibanja se je letos v juniju vršil v Rimu. Razne države so poslale na kongres svoje zastopnike, po večini člani parlamentov. Vseh delegatov je bilo nad tisoč. Zastopane so bile naslednje države: Avstrija, Belgija, Danska, Francija, Nemčija, Anglija, Italija, Luksemburg, Nizozemska, Norveška, Švedska, Švica, in Turčija. Bile so pa zastopane tudi države, ki so sedaj pod diktaturami.

Delegati so prišli kajpada le iz begunskih krogov. Te države so bile: Češkoslovaška, Madžarska, Estonija, Litvanija, Poljska, Romunija in Španija. Kongres je odprl italijanski državni predsednik Giovanni Gronchi. Vsi govori

in razprave so se sukale okoli vprašanja, kako ustvariti Združeno Evropo. Ob zaključku kongresa je delegate sprejel v avdienco Pij XII. in jim v francoščini polagal na srce, naj se še dalje resno trudijo za doseg velikega cilja, ki ga imajo pred očmi.

OBOLENJA ZA RAKOM so v zadnjih desetletjih tako pogostna, da navdajajo vse človeštvo s tiho grozo. Cele armade zdravnikov in znanstvenikov po vsem svetu se na vso moč trudijo, da bi kako zaustavili nevarnost raka, ki zahteva vsak dan toliko žrtev. Doslej so poznali samo eno uspešno sredstvo: kirurški nož in radioaktivno obsevanje. A to pomaga le, ako zdravnik obolenje pravočasno ugotovi. Boleden je zahrbtna in se navadno javi šele, ko je za zdravljenje pozno ali celo odločno prepozno. V zadnjih letih se je posebno razpasel pljučni rak. Mnogi večaki so prepričani, da ga povzroča močno kajenje cigaret. Zato so v nekaterih deželah že začeli resno svariti vse kadilce. V tej hudi zadregi pa prihaja iz amerike tolažilna vest, da bodo zlobnemu raku prav kmalu odščipnili nevarne škarje. Dr. Shapiro in dr. Kligeman s kolumbijske klinike sta sestavila novo kemično sredstvo, ki je s kirurškim posegom vred ozdravilo 70 od 100 bolnikov, ki so to sredstvo na njih preizkusili. Prepričana sta, da se bo človeštvo v kratkem lahko oddahnilo in bodo prijatelji sladke travice spet mirno spali.

PREMNOGI MADŽARI, ki so lani pobegnili iz domovine, so se vrnili domov, tako poročajo z

Dunaja. Naveličali so se življenja v avstrijskih taboriščih. Isto poročilo pove, da so madžarske oblasti od prvih 5000 povratnikov štiri petine takoj poslale na prisilno kmečko delo. Sestavili so v ta namen pravcarke kazenske bataljone. Ljudje morajo zelo težko delati in veliko trpe pod pritiskom komunističnih priganjačev.

DAROV ZA TISKOVNI SKLAD

Po 3-0-0: Joško Stušek, Ida Mihalič; po 2-0-0: Neimenovana, Al. Križman; po 1-10-0: K. Sukič, J. Kovačič; po 1-0-0: R. Trinko, M. Hrovat, F. Žičkar, J. Plesničar, I. Urh, C. Falež, Neimenovana, M. Hartman, J. Čuješ, M. Habor, Gv. Florenini, J. Naglič, S. Heric, J. Zupančič, J. Podboj, M. Uršič, F. Žalec; po 10-0: V. Štolfa, E. Fabec, A. Cecko, L. Muller, A. Pegan, J. Vekar, F. Komar, S. Šajnovič, M. Vihtelič, V. Jeleršič, M. Gorup, A. Jurišev, M. Colja, H. Pantner, M. Šilec, O. Mezinček, A. Škrabar, I. Fatur, A. Žbogar, A. Rosani, Em. Brgoc, A. Sain, A. Breznik, J. Čarman; po 5-0: Jože Otorepec. — Prav iskrena hvala vsem in Bog plačaj. Priporočamo se za veliku dušnost tudi vsem drugim.

OPOZORILO

Za naslednjo številko MISLI morajo biti vsi prispevki v uredniških rokah najkasneje do 22. prejšnjega meseca. Kar pride po tem datumu, mora počakati za naslednji mesec.

OGLASNA DESKA

SLOVENSKEGA
DRUŠTVA, SYDNEY

KULTURNI KROŽEK

S precej dobrim uspehom vrši svojo nalogo, ki si jo je zastavil, kot je bilo povedano v prejšnji številki.

Ob štirih popoldne se zbere vsako nedeljo na sestanek v društvenih prostorih. Poprečna udeležba je bila doslej 30. Dobrodošel je vsak, dobrodošla vsaka, ki se zanima za poskus našega kulturnega delovanja. Prostora je še dovolj, le pridite še drugi in drugi!

Predavanja smo imeli doslej štiri. Zadnjo nedeljo v juniju nam je govoril g. Klakočar o svojem nekdanjem bivanju v Belgiji. Zelo zanimivo. O tisti belgijski vasi, kjer so vsi prebivalci izučeni v ozdravljanju umobolnih, bi želeli čitati poseben članek v MISLIH!

Gdična Vodopivčeva nam je naslednjo nedeljo podala svoje vtise s pariške svetovne razstave. Med drugimi zanimivostmi je poudarila razliko med takimi razstavami in veleseljmi.

G. Kepa je govoril o zgodovini Avstralije. Nekateri so poprej mislili, da se da vse povedati v petih minutah, pa so hitro uvideli svojo zmoto. Za pripovedovanje o prvotnih avstralskih prebivalcih je predavatelju zmanjkalo časa in bo moral pozneje o tem posebej govoriti.

Naslednjo nedeljo je predaval g. Urbančič o Avstraliji in nas. Ker je moral nadomestovati zadržano go. Cergolovo, je govoril ne pripravljen, vendar smo z zanimanjem sledili vsem njegovim izvajanjem.

PREDAVANJA V AVGUSTU

Prva nedelja: g. Stanko Rapotec: Umetnost družabnosti.

Druga: gdična M. Klakočar: Prvi vtisi v Avstraliji.

Tretja: G. Cej: Nekaj o Egiptu.

Četrta: G. Urbančič: Mi in svet. Vabljeni dosedanj in vsi, ki se zanimajo.

AKADEMIJA

Ko boste to brali, bosta samo še dva pičila meseca do nje. Ponojimo: Akademija se ima vršiti v soboto dne 27. septembra zvečer v dvorani Railway Institute prav blizu centralne postaje v Sydneyu. Iz Railway Squara vodi tunel za pešce naravnost do poslopja.

Po programu na odru prosta zabava s plesom. Več o tem v septemski številki.

Naj bo tu omenjeno, da bo naslednja zabava v Paddington dvo-

rani v nedeljo 6. oktobra. Več v septembru.

PEVSKJE VAJE

Pod vodstvom odličnega pevo-vodje, g. Klakočerja, se vadi mož-ki zbor ob petkih ob pol osmih zvečer, mešani zbor ob nedeljah ob petih popoldne. Nekaj pesmi že dobro zapojejo. Zbora potrebu-jeta več moči, posebno tenorjev in sopranov. In želeli bi bilo več točnosti in rednega posejanja vaj. Lepo prosimo.

VABILO DEKLETOM

Vsak drugi četrtek ob treh pop. se zbiramo dekleta v Domu, 121 Queen St., Woollahra, in se učimo angleščine. V avgustu se bomo se-stale trikrat: 1., 15. in 29. v mese-cu. Zaznamujte si na koledarčku!

Vsa naša dekleta, ki imate proste četrte, iskreno vabljeni! — Neva.

IZ MOJEGA ŽIVLJENJA

NEKAJ LET PO PRVI svetovni vojni se je rodila ta Jožefa. Bilo je v vasi Korovci v Prekmurju. Poštni urad smo imeli v Cankovi, Murska Sobota je bila sedež našega okraja. Majhna je bila naša vasica, pa smo bili deca v njej gotovo dosti bolj srečni kot otroci po mestih.

Naša hišica je bila skromna, njene stene nizke, da se ni mogla meriti z mnogimi drugimi. Prijazno sonce jo je pa obsevalo z enako ljubeznijo kot mestne palače. Sončni žarki so lili v hišo in v naša srca vnašali veselo zadovoljnost. Ko sem bila še v zibelki, se spominjam, kako mi je veter zanašal na zibelko cvetnih listkov z jablan pred hišo. Lovila sem jih in se z njimi igrala.

Iz tistih časov mi stoji v spomnu najbolj živo obraz moje drage mamice. Ostala je dostikrat pri meni, me zibala in pela „haji, hajo.“ Tudi tetice in druge žene so me prihajale ogledovat in poz-

dravljat. Pravile so mi nekaj o „svetu“, pa sem ugibala, kaj naj bi to bilo. Prišlo mi je do zavesti, da sem jaz „na svetu“, več pa o njem nisem vedela. Nekoč me je pa mamica vzela k oknu in mi pokazala „svet.“ Bila sem prepričana, da vidim ves svet, kolikor ga je Bog ustvaril.

Videla sem cvetoče vrtove in sadovnjake v vasi, za njimi so se razprostirali s cveticami posuti travniki, še dalje pa krasni gozdovi „božičnih“ dreves in še mnogo drugih, ki so me vabili ven v naravo.

Morala sem biti takrat že precej „velika“, ker je ta podoba tako živo odmevala v meni. Ni bilo več dolgo, da sem v družbi sestrice in bratcev sama začela hoditi ven in se radovati vseh teh lepot. Posebno v maju je bila vsa narava tako nežna, da me je božala, kakor tudi jaz njo, z nepopisno milino. Še zdaj imam občutek, da sem živela v resničnem raj. Ne morem poza-

biti občutkov, ki sem jih imela, ko smo nabirali cvetje in se je veter igral z našimi lasmi ter nam pihal v drobne očke.

Prišel je čas, ko je bilo treba v šolo. Mamica mi je kupila posebno lepo obleko in me v spremstvu starejše sestrice odvedla v poslopje učenosti. Tu se je začelo novo življenje. Spočetka je bilo čudno, nekam težko. Ali kmalu sem se privadila in lahko rečem, da imam tudi iz šole najlepše spomine. Imeli smo izvrstne učitelje in dušne pastirje. Lepo so nas učili in nam dajali navodila za življenje. Res nas ni bilo toliko kot v mestnih šolah in najbrž smo se manj naučili kot bi se mogli tam. Pa kdor

je sprejemljiv za pouk, se lahko tudi v skromnih okoliščinah veliko nauči. O sebi lahko rečem, da nisem nikoli pozabila, kar mi je dala domača šola, čeprav je bila dosti preprosta.

Poznejše življenje je bilo dosti-krat kaj težko. Pota po njem včasih s trnjem posuta. Pa vendar nisem nikoli pustila iz srca, kar je prišlo noter v mojih nežnih otroških letih v domači hiši in pozneje v šoli. Na žalost opažam, da mnogi drugi pozneje izpraznijo svoja srca in ne vedo, kako je mogoče trnje življenja omiliti s cvetjem iz prve življenske dobe, ko je bila majhna rodna vasica za nas ves in edini „svet.“ — Jožefa Sukič.

QANTAS

Australia's Overseas Airline

Najhitreje in najudobnejše potovanje v vse dele sveta.

ZA PODROBNOSTI SE OBRNITE NA:

Jože Čuješ,
170 Canterbury St.,
Canterbury, N.S.W.

TEL. UW 1720

V SMRLINJU

Narte Velikonja.

XVII.

Škvarča si še ni dobro oddahnil, ko ga je Moro hlastno vprašal:

„Kaj si izvedel?“

„Gospod je spet hujskal in ščuval; nečistnik in prihajač je dejal. In o pohujšanju!“

„To že vse vem. Vse si že povedal!“

„Sem mislil,“ je nekoliko užaljen začel Škvarča.

„No, če si kaj izvedel o avtomobilu, straži in lesu!“ mu je segel v besedo.

„Bregarjev hlapec in Gavnarjev sta bila tisti večer v rebri!“

„In?“

„Jaz pravim, da sta onadva.“

„Kaj še, sama nista.“

„Lahko sta, na ovinku sta kaj zavalila na cesto. V rebri sta bila, ker sta prinesla izpod rebri Bručevega in Zamejčevega poba.“

„Tako, tako!“ je potrdil Moro.

„Pa, o Polonci si kaj izvohal?“

„Pravim, da je šla v Benetke.“

„Tepec neumni, kaj bo v Benetkah?“

„Hi hi, kaj bo!“ se je nasmehnil Škvarča in pokazal svoje rumene zobe. „Tako na frfr bo, dokler je ne ujamejo!“

Moro je temno zrl predse in si mislil: „Potem sem ob denar!“

Napisal je pismo in ga dal Škvarči.

„Škvarča, to pismo odneseš takoj v Gorico in počakaš odgovor!“

„Danes?“

„Tako!“

V pismu je bilo napisano sledeče: „Avtomobil se najbrž ni sam prekucnil, ker fantje so kakor vrage. Zdržati ne bom več mogel, kajti lesa ne morem oddati. Vem, kdo je temu kriv, če so ljudje kakor gadi; pripravi mu močnejši obisk. Reci Bottoniju, naj počaka s terjatvijo, kajti zdaj me je še dekla okradla.“

Škvarča je izpil četrtno vina in se podal na pot: „Prstane kupim obenem, me vsaj pot ne bo nič stala, in pisano ruto za Zalko. Kako se je vse to prijetno izteklo: Zalko dobim, četudi ne koze. Za kozo so me pa opeharili! In eno njivo sem preveč zapisal. Kako je Zalka naenkrat voljna! Pa le ne mara Gravnarjevega,“ je modroval Škvarča po poti.

Škvarči je vse šlo posreči. Odkar je zapisal oklice in je tudi Zalka sama župniku potrdila, da ga vzame, je bil nepopisno židane volje. Ko so šli k notarju, je vsem plačal kosilo. Za kozo se je bil še parkrat potegnil, pa je Žiznovka vsak napad odbila.

„Kozu je za naše otroke! Kako si stiskav, Polde! Pet jih imaš, pa bi še našo rad,“ ga je kregala in kozo rešila otrokom.

„Naj pa bo!“ je modroval po potu. „Zalka je pa tudi dveh njiv vredna. In eno kozo tudi odvaga. Pridna je in koliko bo lahko naredila!“

Preden je prišel na deželno cesto, je zavil v gostilno.

Kako se je začudil, ko je zaslišal v nji pitje in znanan smeh.

Za mizo se je drla kopica fantov, ki so se držali za rame in bili vsi pijani. Med njimi je sedela Polonnica z raztrgano, že umazano bluzo in razmršenih las.

„Pijte, pijte!“ je vpila s pijanim glasom. „Danes je moja svatba. Za doto ga pijemo, za doto!“

Publisher: Rev. R. Pivko, 45 Victoria St., Waverley, N.S.W. Editorial Office: 66 Gordon St., Paddington.

Printed by Publicity Press (1938) Pty. Ltd., 71-75 Regent St., Sydney, for the Publisher, Rev. R. Pivko, 45 Victoria St., Waverley, N.S.W.

STANDARD PAKETI

slovenske tvrdke: Dr. KOCE, G.P.O. Box 670, Perth W. A.

Doma je izšla nova uredba o carinski tarifi, ki se nanasa tudi na posiljanje darilnih paketov. Glavna novost je v tem, da so carine oproščeni darilni paketi, ako njihova vrednost ne presega 20.000 dinarjev, racunajoc po cenah, ki jih predvideva uredba (po prejsnjih predpisih ni smela biti vrednost paketa vec kot 10.000 dinarjev).

Druga, zelo vazna, novost je, da ni nobene omejitve glede vrste in kolicine blaga v okvirju vrednosti do 20.000 dinarjev. Posebna novost je tudi v tem, da more ena oseba dobiti darilni paket v omenjeni vrednosti (20.000 dinarjev) samo enkrat v vsakem koledarskem tromeseccju (kvartalu). Vsled tega se vedno ni izkljucena možnost, da ena in ista družina odnosno njeni clani dobijo vec paketov tekom istega tromeseccja, ako njihova skupna vrednost ne presega 20.000 dinarjev. Po potrebi bomo natančneje o tem porocali v septembrski številki „Misli“. Vsekakor bo narocnikom sedaj lažje sestavljati pakete. (Kdor zeli sam po svoji zelji sestaviti paket, si naj ogleda moj cenik v julijski številki „Misli“.)

V domovino posiljamo vsa zdravila, tekstilije in tehnicne predmete po najnižjih cenah. Tako dobite na primer dobro Steyr-Puch kolo za £19.0.0.

Vsem tistim, ki narocajo pakete pri moji firmi, dajem brezplačno obsirne in temeljite informacije glede poziva zarocenk, sorodnikov itd. v Avstralijo. Ravno tako dajem brezplačno informacije za potovanja z letali in ladjami po celem svetu.

I. STANDARD PAKETI PO POŠTI

St. 21	2 kg kave Santos Ia,	St. 26	3 kg kave Minas Ia,
2 kg sladkorja kristal,		10 kg sladkorja kristal,	
0½ kg caja Ceylon,		0½ kg popra v zrnju,	
0½ kg popra v zrnju,		0½ kg caja Ceylon,	
4½ kg £3-3-6		13½ kg £5-8-6	
St. 22	1 kg kave Minas Ia,	St. 27	1 kg kave Minas Ia,
3 kg sladkorja kristal,		10 kg sladkorja kristal,	
0½ kg caja Ceylon,		2 kg riza Carolina Helios,	
0½ kg popra v zrnju,		0½ kg popra v zrnju,	
4½ kg £2-3-6		0½ kg caja Ceylon,	
St. 23	3 kg kave Santos Ia,	13½ kg £4-0-0	
3 kg sladkorja kristal,		St. 28	2 kg kave Santos Ia,
3 kg riza Carolina Helios,		10 kg sladkorja kristal,	
9 kg £4-12-0		5 kg riza Carolina Helios,	
St. 24	1 kg kave Santos Ia,	1 kg rozin,	
5 kg slalkirja kristal,		18 kg £5-7-10	
3 kg riza Carolina Helios,		St. 29	3 kg kave Santos Ia,
9 kg £3-0-0		10 kg sladkorja kristal,	
St. 25	2 kg kave Santos Ia,	2½ kg (5lbs.) svinjske masti,	
3 kg riza Carolina Helios,		2 kg olja olivnega,	
3 kg sladkorja kristal,		0½ kg rozin,	
0½ kg rozin,		0½ kg popra v zrnju,	
0½ kg popra,		9 kg £4-9-10	
0½ kg caja,		18 kg £7-12-6	

In točila je, da je teklo čez kozarce. Fantje so se še bolj tiščali skupaj in se drli na vsa pljuča.

„Škvarča, ženini!“ je vpila Polonca. „Pit pojdi, saj ne boš nikoli na moji svatbi.“

„Eh, le pij!“ je otrešel.

„Ta šantavi iblajtar!“ so se mu smejali fantje. „Ali spet vohuniš?“

„I saj res!“ se je domislil. „Polonco je treba naznaniti orožnikom.“

„Kar tu ostani!“ je dejala Polonca, kakor bi uganila njegove misli.

„Bodo že drugi opravili!“

Škvarča je plačeval.

„Seveda bodo drugi opravili!“ je na pragu zarohnel Zvir, kakor da je iz tal zrastel. Nihče ni vedel, odkod se je vzel. Prašen, blaten, brez klobuka, zmrušenih las in z obupnim izrazom na licu.

„Tako delaš meni sramoto in se vlačiš in —“

„— in praznujem svatbo, oče. Pij na moji svatbi, oče, da boš vesel!“

Zvir je bil še trezen. Z divjo žalostjo v obrazu je planil v gručo in zagrabil hčer za lase. Fantje so udarili pokoncu in s silo iztrgali Polonco iz njegovih rok. Še preden se je dobro zavedel, je bila Polonca že na prostem in se spustila omahovaje preko polja.

Škvarča se je postavil sredi ceste in je vpil:

„Primate jo, kradla je, kradla je!“

„V veliki bajer gre, v veliki bajer!“ so s strahom vpili ljudje.

In toliko, da je Zvir stopil na cesto, je videl, kako je zavihralo njeno krilo na obronku in nato se je pognala in sunkoma zdrknila čez rob.

„O moja hči, moja hči!“

„Ta ne živi več, gotovo je že v vrtincu,“ je mirno modroval na pragu nekdo.

Zvir je v strašnem obupu slonel nad bajerjem; temno zelena voda je še valovila.

„O moja hči, moja hči!“

Krčmar pa je z jezo pripovedoval škvarči, da mu ni plačala vina.

„E, saj je bila denar ukradla!“ ga je tolažil škvarča in nadaljeval pot v Gorico, da bo zaslužil prstane.

(Dalje.)

II. STANDARD PAKETI PO ŽELEZNICI

St. 30	1 kg kave Santos Ia,	St. 37	2 kg kave Santos Ia,
10 kg sladkorja kristal,		10 kg sladkorja kristal,	
3 kg riza Carolina Helios,		10 kg bele moke 00,	
1 kg olja olivnega,		10 kg spagetti Ia,	
0½ kg cokolade,		5 kg riza Carolina Helios,	
0.150 gr popra v zrnju,		4½ kg (10lbs.) svinjske masti,	
0.100 gr caja Ceylon,		1 kg olje olivno,	
18 kg £5-17-6		1 kg rozin,	
St. 31	1 kg kave Santos Ia,	1 kg mila za pranje,	
10 kg sladkorja kristal,		0.500 gr cokolade švicarske,	
5 kg riza Carolina Helios,		0.200 gr caja Ceylon,	
5 kg bele moke 00,		0.200 gr mila Palmolive,	
1 kg olje olivno,		0.100 gr popra v zrnju,	
2½ kg (5lbs.) svinjske masti,		45 kg £10-9-6	
0½ kg rozin,		St. 38	3 kg kave Santos Ia,
0.100 gr popra v zrnju,		10 kg sladkorja kristal,	
0.100 gr caja Ceylon,		15 kg bele moke 00,	
0.050 gr cimeta v prahu,		5 kg spagetti Ia,	
2 kom vanilije,		5 kg riza Carolina Helios,	
25 kg £6-0-0		2 kg psenicnega zdroba,	
St. 32	2 kg kave Santos Ia,	3 kg olje olivno,	
10 kg sladkorja kristal,		1 kg rozin,	
5 kg riza Carolina Helios,		0.500 gr mila Palmolive,	
5 kg bele moke 00,		0.250 gr caja Ceylon,	
2½ kg (5lbs.) svinjske masti,		0.250 gr popra v zrnju,	
1 kg rozin,		45 kg £11-0-0	
0½ kg cokolade švic,		St. 39	45 kg bele moke 00,
½ kg caja Ceylon,		10 kg sladkorja kristal,	
0½ kg popra v zrnju,		17 kg svinjske masti,	
0½ kg mila Palmolive,		3 kg kave Santos Ia,	
0½ kg kakao holandski,		5 kg riza Carolina Helios,	
25 kg £8-7-0		5 kg spagetti Ia,	
St. 33	3 kg kave Santos Ia,	1 kg rozin,	
10 kg sladkorja kristal,		0.500 gr cokolade švicarske,	
10 kg bele moke 00,		0.200 gr caja Ceylon,	
1 kg rozin,		0.200 gr popra v zrnju,	
0½ kg cokolade švicarske,		0.100 gr cimeta v prahu,	
0.100 gr popra v zrnju,		87 kg £14-15-0	
0.100 gr caja Ceylon,		St. 40	17 kg svinjske masti,
0.100 gr cimeta,		10 kg sladkorja kristal,	
0.200 gr Palmolive,		10 kg bele moke 00,	
25 kg £6-16-0		5 kg riza Carolina Helios,	
St. 34	1 kg kave Minas Ia,	5 kg spagetti Ia,	
10 kg sladkorja kristal,		1 kg kave Santos Ia,	
10 kg bele moke 00,		1 kg rozin,	
1 kg rozin,		2 kg mila za pranje,	
5 kg riza Carolina Helios,		0.500 gr mila Palmolive,	
5 kg spagetti Ia,		0.250 gr caja Ceylon,	
1 kg olja olivnega,		0.250 gr popra v zrnju,	
2 kg mila za pranje,		52 kg £11-10-0	
0½ kg mila Palmolive,		St. 41	22½ kg bele moke 00,
0½ kg popra v zrnju,		17 kg svinjske masti,	
0½ kg caja Ceylon,		10 kg sladkorja kristal,	
35 kg £7-5-0		5 kg riza Carolina Helios,	
St. 35	2 kg kave Santos Ia,	3 kg kave Santos Ia,	
10 kg sladkorja kristal,		1 kg rozin,	
5 kg bele moke 00,		0.250 gr popra v zrnju,	
1 kg rozin,		0.250 gr caja Ceylon,	
5 kg riza Carolina Helios,		0.500 gr mila Palmolive,	
5 kg spagetti Ia,		5 kom. vanilije,	
4½ kg (10lbs.) svinjske masti,		5 kg spagetti Ia,	
2 kg olje olivno,		64½ kg £13-15-0	
0.100 gr popra v zrnju,		St. 42	45 kg bele moke 00,
0.100 gr cimeta v prahu,		17 kg svinjske masti,	
0.100 gr caja Ceylon,		1 kg kave Santos Ia,	
0.200 gr mila Palmolive,		10 kg sladkorja kristal,	
35 kg £9-10-4		5 kg riza Carolina Helios,	
St. 36	2 kg kave Santos Ia,	2 kg mila za pranje,	
10 kg sladkorja kristal,		0.500 gr caja Ceylon,	
10 kg bele moke 00,		0.250 gr popra v zrnju,	
5 kg riza Carolina Helios,		0.200 gr mila Palmolive,	
5 kg spagetti Ia,		83½ kg £14-0-0	
1 kg rozin,		St. 43	45 kg bele moke 00,
0½ kg caja Ceylon,		17 kg svinjske masti,	
0½ kg cokolade,		62 kg £9-0-0	
0½ kg kakao holandski,		St. 44	90 kg (2 vreči) bele moke 00 £8-4-0
0.200 gr popra v zrnju,		St. 45	17 kg svinjske masti £5-0-0
0.050 gr cimeta v prahu,		St. 46	45 kg bele moke 000 (v dvojni vreči) £4-2-0
0.200 gr mila Palmolive,		3 pare NYLON DUPONT Ia, £1-15-0	
5 kom. vanilije,			
35 kg £8-15-2			

Zastopnik firme za N.S.W.:

MR. R. OLIP, 44 VICTORIA ST., POTTS POINT, SYDNEY